

צמחון החטיבה
 גבעתיים
 שבת 19/6 מ"ט ו' 57

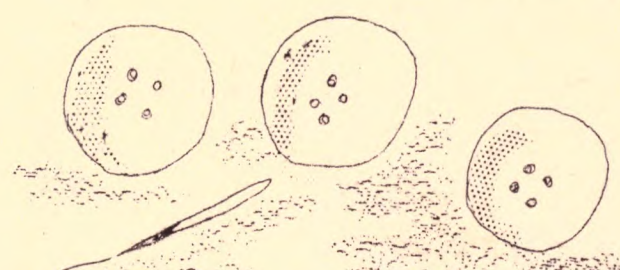
יום חמישי

סניף תל אביב

כל חנוק ידע מיד
 כי שנת למוצאים היא שנת תש"ז
 לא עברה בבטלה
 כי גם בהתקדמות גדולה

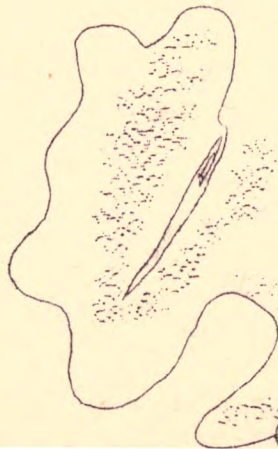
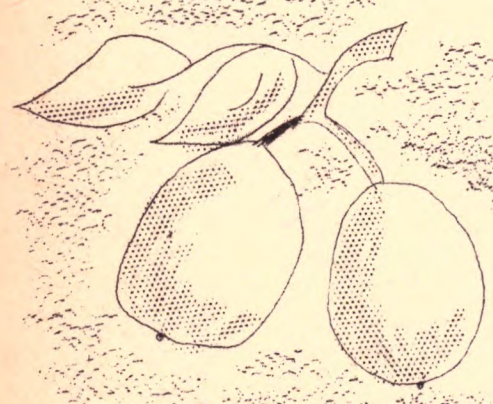
פה חפרו כפתור לבד
 בלי עזרה, הכל לבד.
 עם הסחילו חוט למחט
 וחפרו קרעים בנחת

ומיד על פרי הדר
 הרצון ללמוד גבר
 וחבר לא תאמין
 למדנו צעוד שמאל ימין

כך חולפום כבר הימים
 ובאים ימים חמים
 ונבניה בלי חנוכה
 סככה אלכסוניה

למדנו כה הרבה דברים
 מוחות כלם מחפוררים
 למדנו טבע, ח"ס קטרים
 לזחול ערלי גבעות הרים.

ועם סיום המשימה
 נכריז כלנו בומה
 כל הנהגה ההדרכה

הצורה

השכבה

עם סיום מסימה א' אפשר לקבוע אם התוכנית של מסימה א' הייתה יותר טובה. ואם ההדרכה בחצי השנה הייתה מעניינת יותר מאשר בסנים הקודמות. לפי דעתי ההדרכה השנה הייתה יותר מעניינת כי למדנו יותר דברים מעניינים. למדנו: חפירת כפתור, אחוי קרעים, עזרה ראשונה ועוד. בתוכנית היה: ספורט שמוטי, חס' טבע, מטחקים, עמלנות, מחנאות, ומספחת ההדרים. אני נהניתי מאד מהטבע, מאסוף ויבוש הצמחים, כי אני אוהב טבע, לפי דעתי זה חשוב שכל ילד יכיר את צמחי הבר שגדלים בסביבתנו. מכאל כחה ה'

ה פעולות

לפי דעתי ענין הפעולות השנה יותר טוב מאשר לפני שנה. השנה אנחנו הולכים לפי דרך מסוימת, הכל כתוב ומוכן. לפני שנה קראו לנו ספר וכמעט כל פעולה למשנו סיר. השנה אנחנו לא לומדים שירים (מפני שיש לנו מדריך שטר נורא יפה) אבל בכל זאת הפעולות יותר מעניינות, לפני שנה לא היה דבר כזה שנקרא "משימה", השנה אנחנו יותר אוהבים את הפעולות פשוט מפני שיש להן יותר חוכן. אבל בכל זאת חסר משהו לפעולות ולדעתי ללדעו רובנו צריכים גם

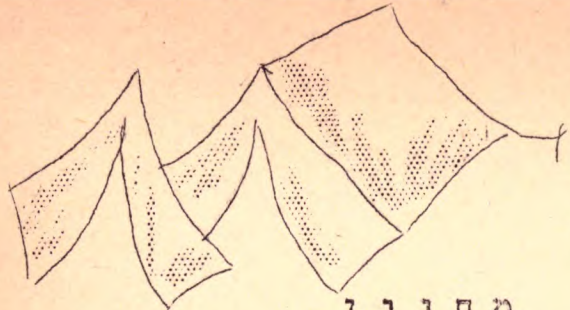
אני זוכר את הפעולה הראשונה השנה הלכנו עם נסים לכביש ליד הפרדס ועטינו ח"ס (תרגילי סדר) דום, נח, הקטב. עד שלמדנו את זה עבר הרבה זמן. היינו עוד קטנים יותר, ושמחנו מאד שאנו לומדים תרגילי סדר. נסים הטביר לנו שתרגילי הסדר חשובים לדעת. לאחר תרגילי הסדר הדלקנו מדורה. נסים ספר לנו ספור "צידי הערבה". הספור היה יפה וגם היה נעים לטבח ליד המדורה. כל הזמן הוספנו עצים למדורה ונעים היה לטבח ולסתכל באש המחממת. פעולה זו הייתה בתחילת השנה ואני זוכר אותה עד היום

דוד כחה ה'

ה פעולה

הפעולות יכולות להיות מורכבות טביב מסימה, אבל צריך לבוון קצת את החומר. אפשר להתאסף ביום שישי פעם בטבוע או שבועייה ולקיים ערב שמח כחתי, לטיר לרקוד וללמוד לרקוד. לטיר השנה אנחנו לא לומדים ואם המדורן אינו יודע לטיר הוא יכול להביא משהו וטבאיזשהו אופן נלמד לטיר ולרקוד. אם מתאספים פעם לערב שמח הוא יהיה טוב יותר באם אנו נדע שירים ורקודים. ולא נטב מהצד להסתכל באחרים.

מחננו

ביום שבת יצאנו למחננו קטן בזלפי.
 בדרך לזלפי שחקנו בטימוני דרך. בסוף
 כשהגענו היינו צריכים לחזור כי לא
 היו שם מים. חזרנו לסביבת האחוד
 והבאנו מים לבטול. אחר כך הלכנו שוב
 פעם לזלפי (רק חלק מהילדים) ואריק
 למד אותנו פטנט איך להוריד דברים.
 אחר כך התחלנו לבטל מרק (בקרב עומח
 זבל) פתאום מישהו גילה שהזבל בוער,
 אריק קצת התבלבל וחכיף ספך מים וככה
 ברגלים. קצת אחרי המעורר ה"נורא"
 הזה התחלנו לטעום אם המרק מהכן.
 החיטבנו בחצי גורן וסכינו למנת המרק.
 לאחר טעימה קלה כולם בקטו עוד (לא
 במקום המרק אלא עוד מרק). לאחר זלילה
 ממוסכת התלסנו לחזור הביתה. בדרך
 הביתה ספרנו בדיחות וסכמנו במלים
 קצרות את המחננו, הזבל והמרק שכל כך
 התלהבו ממנו. ענת כתה ו'

כיתה א' שאלות מאילו חן
 כ"ג

הפעולות שמצאו חן ביני היו הפעולות
 הרע וניות, בהן למדנו על סין. למדנו
 על המסע הגדול של 90.000 אנשים שהלכו
 דרך ארוכה ומעל חפשו אותם אוירוני
 צ'אן-קאי-טק וכטעברו גדת בלי קרקע
 ירו בהם. 90.000 האנשים סבלו הרבה
 מאד. הם עברו נהרות סקטה מאד היה
 לעבור אותם וחילי צ'אן-קאי-טק עקפו
 את כל הנהר כי הוא עמוק מאד.
 למדנו גם על החיים בסיין בימים ההם.
 הילדים והמבוגרים ואפילו הזקנים העניים
 הובילו את הלבנים והמנדרינים היפנים
 בעגלות (הריקטות) שהם סחבו אותן.
 ובעד זה קבלו כמה פרוטות. הנשים היו
 מסכנות הן לא הלכו לבית ספר רק הנערים
 הן כ ושהן היו בנות 4 קטרו את רגליהן
 והן חטבו שזה יפה. בחור לא התחתן עם
 בחורה שהיו לה רגליים גדולות והבחורה
 הזאת הייתה מסכנה מאד. אשר כתה ו'

ערב מי ותף לכתות

ה' - ו'

בליל שבת האחרון התארגנו שתי הכתות והחליטו לבלות ערב פורים
 שמח בכחה ו'. הפורים והמדריכים לא עזרו לנו. התוכנית, קארגון
 ויתר הסדורים היו עצמאיים. התוכנית לא הייתה כל כך ארוכה אבל
 יפה ולפי דעתי צריך לארגן את הכתות יחד לא רק פעם אחת בשנה
 אלא כמה פעמים בשנה.
 הערב לפי דעתי היה יפה מאד וקדו, שרו, הציגו ועטו כמה קונצים.
 בסכום היהזה פעם ראשונה ששתי הכתות מארמנות ערב לבד שמח ומוצלח
 כמו הפעם. אני מקווה ש במסך השנה ירבו ערבים כאלה וישנו קטרים
 חברתיים יותר הדוקים.

שרה כתה ה'

x x x x

השכנה הבין-נית

ה מ ש י מ ו ת

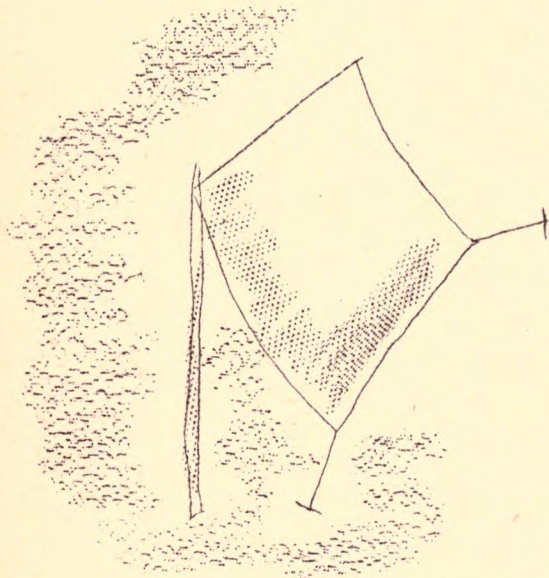
באחילת השנה נערך כזכור מפקד רב רוטם לציון המאורע של התחלת המשימות שהוטלו על החטיבה במשק.

בינתיים עברו זמן רב מאותו מפקד, נערכו פעולות בכחחנו ונחבצו דברים רבים שהינו צריכים לבצע. ואם גם בחומר הרעיוני או המעשי בטוח המשימות אי אפשר לומר שעברנו את הכל במאה אחוז. הרי אין להסיק מזה מסקנה שכל הפעולות עברו כלא היו. בחומר הרעיוני הינו צריכים לעבור על השומר והמפוראות וכן על חיי יהודים בגולה עד התגוננות הגטאות.

בחומר המעשי הוטל עלינו לעבור על מחנאות, כגון הקמת אוהלים טדה שונים, התקנת מדורות במהירות אפשרית ובאמצעים קשים הסתגלות לסטח ועוד.

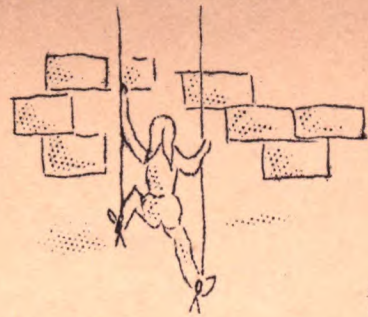
בספורט שמוטי: אמנם לא עשינו הרבה וגם בפעולות לא הרבה עסקנו בזה, אך משהו עשינו. ולבסוף נזכיר שלציון ביתר חוקף ולראות באופן מוחשי יותר את המשימות הרעיוניות. עשינו מבנים שונים ועוד דברים בקטר לגטו ולתל חי והשומר. בטוח זה יש לקיים רבים מאד אם מחמת מקום לא נוח לעשיית המבנים ואם מחוסר שמירה עליהם. אולם חלק מדברים אלו הצלחנו לבצע. ובאופן די טוב. תוכלו לראותם בתערוכה המטוחפת בגמר המשימות.

יורם כחה ז'

הפעולות אצלנו מחקירות בקביעות ביום רביעי וביום שבת. בדרך כלל את הפעולות הרעיוניות מקימים רק ביום רביעי. ואת הפעולות המעשיות מקימים לרוב בטבח בקר. הפעולה המעשית כוללת: הקמת מחנה, קטרים ועוד. בפעולות הרעיוניות יש כמה וכמה ילדים שמפריעים, אבל בדרך כלל זה הולך די טוב. בפעולות המעשיות לא מפריעים. בפעולות הרעיוניות עברנו את החומר הבא: התחלנו על השומר, ועל הגטו הלכנו לבקר במעברה לראות איך מתנהלים החיים שם. מה קטר עושים

בלילות. למדנו מעט שירים, וקודים, למדנו מסתקים להרחבת הזכרון. בפעולות המעשיות למדנו ספורט שמוטי, ספור, עשינו מסתקי סמפור למדנו להקים סככה אלכסונית ולהקים אוהל. אצלנו בכחה יש כמה וכמה ילדים המסתמטים מפעולות. לדעתי אם קורה פעם זה לא נחרא כל כך למרות שהילדים עצמם הם שמפסידים. אבל אם זה קורה כמעט כל פעולה שליטית אז אין להזהיר אותו ואפילו להגיע עד להוצאה מהחברה. לכל כחה נתן תאריך מסוים לגמור את החומר ולעשות תערוכה ממה שעברנו. התחילו בזה ואחרי זמן מה הפטיקו וזה בעיקר בגלל חוסר זמן. אבל אני במל זאת מקוה שעד התאריך המסוים הזה נסיים. גורי כחה ז'.

ע ר ן ה מ ש י מ ו ת

דעתי היא שיש ערך רב לתכנית המסימות שהציבה לפנינו. החטיבה. לפני שהיתה התכנית יכולנו לעשות כרצוננו לא היתה עלינו חובה שבחאריך זה אנו צריכים לבמור את התומר ולא היתה ; תכנית מסוימת שהפתרכנו במיוחד להספיק. הערך של המסימות שהכחה במלואה צריכה לעבור אותה (דוגמא בספורט) שמוטי כל ילד מחויב לעבור את מה שהציבו לכתה. וכך הכחה יודעת שהיא מחויבת להספיק איזה תומר ועד איזה זמן. ולכן ישנו הרצון והמחח הדרוש. אפטר להגיד שהמסימות דירבנו את הכחה. בדרך כלל לא היה רצון להספיק והיו השתמשויות רבות. כך היה שהתחלנו את המסימות החברה לא לקחו את זה ברצינות. רק אחרי שהטיפו לנו קצת "ציונות" זה נכנס לנו לראש והחילוננו לקבל על עצמנו את המסימות. הפעולות הרעיוניות הן רציניות מאד. מבפעולת המעשיות בספורט שמוטי ועוד... התקדמנו הרבה. אבל לא הכל הולך למישרים, ישנם מסימות שעוד לא קבלנו עלינו ברצינות. וכך גם במורט זה לא הולך טוב. אני חושבת שהסיבה לכך שיטנם הפסקות גדולות בין פעולת מורט למיטנה. ואסיים באחולים לכתחנו עלו והצליחו,

רבקה

ס י ו ם ה מ ש י מ ו ת

השנה לא כמו בכל שנה הוציא מרכז החטיבה בשתוף עם מרכז הנוער העובד חוכנית לפעולת הנקראת חוכנית המסימות. חוכנית זו עובדה בשביל הכחות ה' ו' ז' ח'. אני לא יודע מדוע אין חוכנית זאת מעובדת גם לילדי כתה ט'. לדעתי היה לעבד את אחוכנית כך שכל כתה תקבל על עצמה חוכנית מטלה שונה מן החוכנית של יתר הכחות. בכתחנו נתקבלה החוכנית ברצון רב. בחומר המעטי הספקנו לעבור את רוב החומר שהיה עלינו לעבור מה שלא הספקנו נובע בעיקר מחוסר זמן של המדריך ושלנו גם יחד. בחומר הרעיוני גם כן הספקנו כמעט הכל. חומר זה היה חומר רציני ביותר ודי קשה הנקרא הסו ה והמורד. בהכנות לתערוכה עבדנו הרבה מאוד זמן ובעיקר אותם הילדים שהיה להם רצון בכך: ברצוני לומר דבר מה בקטר למסימה בלבוס הפרחים. אז לנו

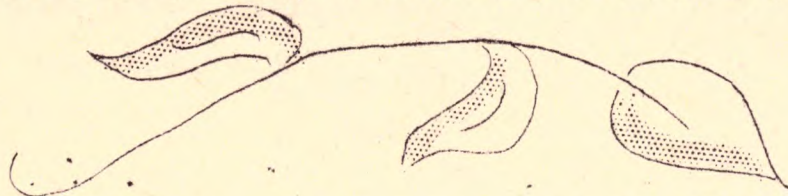
פרחים מחוסר רצונם של הילדים. מפעל זה הוא חשוב ויש לקימו. ואם ישנם כחות שכן עסקו בזאת מה טוב. נקוה שבחוכנית המסימות הבאה יעשו הכל ביותר רצון וחסק.

דוד
כתה ח'

על כתה ח' הוטלו המסימות הבאות:
א. בחומר הרעיוני השואה והמורד.
ב. בחומר המעטי מחנאות, ספורט שמוטי מורט, ח"ס, ויבוט פרחים. הדבר שעסקנו בו במיוחד היה מורט. ודי בקוטי זה נקלט. לעומת המורט יש לציין שבחומר הרעיוני הספקנו הרבה יותר. למדנו על הגטאות הטונים בפולניה, על עמידתם האמיצה של בחורינו ואמונת אלפי יהודי הגטאות בנס שיקרה להם.

... כל פעולה ועיונית עבדנו לתערוכה. בספורט שמוטי עברנו כמה פעולות
 שבהן היה חומר רב. במחנאות לא עסקנו הרבה כיון שהחומר היה ידוע לנו.
 בטבע ז.א. ייבוש צמחים: אספנו פרחי בר ויבטנו אותם ועתה הם מסכים לסדורם
 בדפדפות. אפשר לקכם שעברנו את כל החומר ונקוה שבמשימה ב' נצליח כפלים.

מיכה כתה ז'

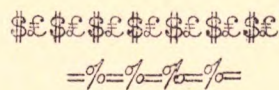
מדוע אנו זקוקים לפעולות

החומר שאנו עוברים צריך להכסידנו לחיים הקבוציים בעתיד או שהוא
 מטביר לנו מה זה המסגרת שבה אנו נמצאים והיא נקראת החטיבה.
 אין חיים נערים אחרים שלא מוחזקים במטגרת, ואנחנו נצטרך להכניסם
 למטגרת שלנו. מתפקידו של המדריך הוא גם להכניס בנו את האהבה
 לחטיבה ולקשור אותנו אליה.

עצם החכנסות הכתה יחד מחוץ ללמודים טובה יותר בהטפעתה. הכתה
 שלנו לא ידעה להתאסף לבדה למסיבה או סתם לרקוד ולשמוח אבל זה
 יבוא רק כשנגדל וסלא יהיה לנו מדריך. אנחנו גם נצטרך להתאסף לבד
 כי יהיו לנו שיחות כתה. בינתיים הם נעשות עם המורה על חטבון למודים.

אנו זקוקים לפעולות בטביל לתח לנו התעסקות אחרת ממכות או הסתוללות
 בבית וקלוקל רכוש "לא במתכון" אני חושבת שזה לא ממלא את כל מה שזה
 צריך למלא אבל זה כבר תלוי בילדים ולא במדריך, כגון דברים מהחברה
 אוסרת לעשותם ללכת למקומות שונים ולעשות מעשים שונים, כל ילד
 צריך להרגיש את מרות החברה בכל מעשיו עד שיתרגל לחיי חברה פעילה
 ויעילה.

דורון כתה ז'

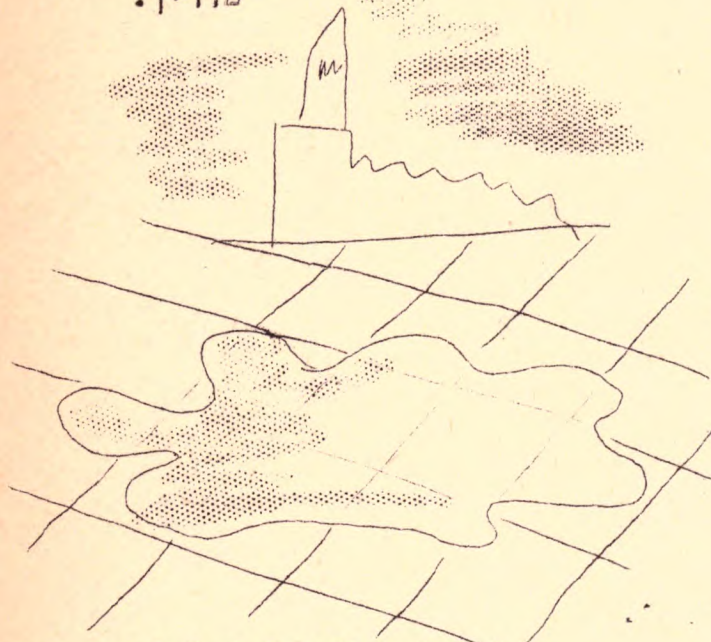

סכום המשימה בעיני המדריך

כשאנו נגשים לסכום הטלב החדש בהדרכת החטיבה לסיום המשימה הראשונה הרי
 טיט להשמיע ולטומע את דבי ורטמי כל הנוגעים בה, אם באופן ישיר ואם בדרך
 בלתי ישירה. כמדריך יהיה רטמי יטירים ביותר ואנסה להעלותם בקצרה כאן.
 ככל פעולה חדשה כן גם בתוכנית המשימות רבו הלקויים ולעתיים צריך היה ל
 להפעיל את מלוא ההכרה כדי לא לסטטטה נוכח המציאות. לא פעם עמדתי במצב
 לא קל כאשר החובה עמדה בפני המציאות ולא תמיד נדחתה החובה.
 עיקר הקוטי בהעברת תוכנית זו נעוץ היה בחוסר מסורת מוקדמת בפעילות וצופה
 שהיא למעטה העמידה באופן מטטי את החטיבה כגורם חנוכי בכתות ה' - ה'.
 חוסר מסורת זו פגעה בהדרכה ביחוד בכתות הגבוהות בהן הופיעה התוכנית לאחר
 שנות הדרכה שהיתה לא פעם בלוי זמן. חטיבותה של המשימה היא בכך שהעמידה את
 תוכנית המשימות כחובה בפני המדריכים ויותר מכך מפי החניכים. לקויים יט
 ישנן גם בעיות, בעיות חנוכיות שתוכנית זו לא פתרה אותן והמדריך זקוק עדיין
 למאמצים רבים כדי להשיג את המטרה.

... חוליות יסבן וזאתן ייטיבו לבטא אלה שהרגישו וחשו יותר ממני. אני אסכם רק בזאת כי על כלנו המדריכים והחניכים יוטל לראות את החיוב שבתוכנית ומתוך נקודת מוצא זו להתגבר על הקשיים בפעולותינו בעתיד.

מדריך.

י ת י ה ד ו נ ג !

ממה כדאי לעשות את המפה? אני אומר מגבס, ואני רוצה דוקא מדונג. טוב, נו ננסה מדונג...

דלי עם דונג רוחח עומד מוכן ליד תבנית עץ. (החורים בודאי מרובים). נסיון

ראשון לספוך את הדונג וכבר שלולית של

דונג מתפחלת על הרצפה. טוב נסיון לספוך את הדונג לתבנית והפעם מתמלאת התבנית על גדותיה. אוי! פה זה פורץ, נשמעת קריאה מפי אחד. תעבירו את הדונג לצד השני ונסתום את הפרץ. סוחמים את הפרץ בחמר, אוי, זה פורץ מכאן! נשמעת צעקה מבוהלת וצוהלת כאחד... אני מציע להחזיר את הדונג לפך. נו, טוב ננסה. התבנית מורמת ופתאום - מרוב צחוק עוזבת אחת את התבנית. שלולית חדשה וגדולה של דונג מחקטה על הרצפה בכחה אחד הילדים מיואס כלו מחזיק את התבנית ודמעות בעיניו. ופתאום הוא מסתכל ורואה שהוא מחזיק רק חלק מהתבנית. התבנית נטברה. עכסיו אפילו הוא כבר אינו יכול להתאפק ופורץ בצחוק. נו, וכעה אנו עובדים בכל המרץ להכנת המטימות. גיטס סרגלים וסכינים וכולם מספספיה את הרצפה. אמרתי לך שהיינו צריכים לעשות זאת מגבס. ואני אומרת לך שכדאי מדונג. תנסה לראות כמה נעים לחרוט על זה.

מה לתקן בחברתנו

בטכבה הצעירה יש הרבה מה לתקן:
 א. לארגן את הטכבה טגס הבנים וגם הבנות ירקדו וישחקו ביחד ולא שהבנות תרקודנה לבד והבנים יפריעו.
 ב. יש גם לתקן דבר שהוא תמיד נמצא בכמה פעולות חברה. שאם מספרים ספורים וילד לא אוהב לש מוע ספורים הוא מסחק עם השכך שיושב לידו ושניהם מפריעים למדריך שאינו יכול להמשיך את הפעולה. כל זה צריך לתקן בפעולות הבאות. כל ילד צריך לדעת להתגבר על עצמו וצם מיטהו לא מתעניין במשהו הוא אינה יכול להפריע לכלם.
 עזה כחה ה'

נו, חגידו אתם לסנים, כמה כדאן בדונג או בגבס?

נאוה כחה ז'

